

El teix (*Taxus baccata*) és una espècie protegida que antigament formava extensos boscos a Europa però que actualment té un caràcter residual. La seva protecció és important pel seu valor ecològic, terapèutic i cultural. L'arbre, malgrat ser tòxic, per contenir taxina, presenta destacades propietats curatives gràcies, en bona part, al taxol el qual pot arribar a curar alguns tipus de càncer. D'altra banda, el teix ha estat un arbre mític especialment per les cultures celtes que el consideraven arbre sagrat i símbol de la immortalitat.

El teix presenta uns fruits d'una sola llavor, molt vistosos amb un aril vermell que atrau els ocells els quals tenen un destacat paper en la seva dispersió. L'Alta Garrotxa és una de les zones de Catalunya on aquesta espècie és més abundant. Es troba sobre substrat preferentment calcari, en zones força humides però de temperatures no massa baixes. Normalment apareix com a arbres aïllats o formant petits rodals enmig de pinedes de pi roig, fagedes o alzinars muntanyencs.

Des de l'any 2000 es porten a terme estudis de la teixeda de Misaclós des de la Universitat de Girona. Durant el primer any es va fer un inventari forestal, florístic i faunístic. Més endavant es va iniciar un seguiment per veure com reaccionaven els teixos joves quan es treia part de la competència per pi roig. També es van fer proves de germinació i supervivència dels plançons.

Des de l'any 2004 i per encàrrec del Consorci de l'Alta Garrotxa s'ha elaborat un mapa de distribució dels principals nuclis de teix a l'Alta Garrotxa. Actualment s'està analitzant l'estat ecològic i la regeneració d'aquests rodals per tal de prendre les mesures oportunes per a la seva conservació.

L'abandonament de l'explotació forestal en diferents zones de l'Alta Garrotxa ha estimulat l'expansió del teix. La majoria d'arbres tenen diàmetres inferiors a 40 cm i alçades entre 5 i 8 m tot i que també trobem algun arbre monumental. La germinació de les llavors té lloc a la segona primavera de la fructificació i acaba 12 setmanes després. En les zones forestals humides i denses les llavors germinen abans que en les zones més obertes però al final només sobreviuen uns pocs plançons de les zones situades entre sol i ombra. S'ha vist que les llavors germinen millor si es treu l'aril però no fa falta que passin pel tracte digestiu dels animals. S'ha demostrat que la disminució moderada de la competència dels pins millora el creixement de teixos joves. Cal seguir analitzant la dinàmica de cada zona de teix a l'Alta Garrotxa per poder aplicar els resultats a una gestió adequada. El teix en aquesta zona es troba en expansió però aquesta es fràgil i es pot interrompre per desbroçaments, sobrefreqüentació, sobrepastoreig o actuacions forestals inadequades.

ANTÒNIA CARITAT, JOSEP MARIA BAS I ENRIC SALA.

ANTÒNIA CARITAT, JOSEP MARIA BAS I ENRIC SALA

Grup de Recerca de Flora i Vegetació. Facultat de Ciències. Universitat de Girona
Campus Montilivi
17071 Girona.

antonia.caritat@udg.es

Mots clau: conservació teixedes, espècie protegida, gestió forestal, regeneració, teix, *Taxus baccata*.

L'àmbit geogràfic del projecte és l'espai natural protegit de l'Alta Garrotxa (Garrotxa, Alt Empordà i Ripollès).

Període: projecte iniciat l'any 2000.

Projecte promogut per la Universitat de Girona i el Centre Tecnològic i Forestal de Catalunya i **executat** per la Universitat de Girona.

Projecte encarregat pel Consorci de l'Alta Garrotxa i el Departament de Medi Ambient i Habitatge (Generalitat de Catalunya).

Més informació: consultable en la seu del Consorci de l'Alta Garrotxa (cal concertar prèviament la consulta).

